

Arrest

nr. 135 680 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. Uw ouders zijn eveneens Peul. U werd op X geboren in de X (prefectuur Pita, regio Mamou) in Guinee, waar u tot 2009 bleef wonen met uw ouders, uw oom langs moederskant en zijn vrouw. Nadat u in 2003 stopte met school werkte u met uw ouders op het land. Jullie verbouwden aardappelen. U ging ook regelmatig naar Conakry om uw aardappelen te verkopen. In 2007 verloofde u zich met (A.L.D.) die in de wijk Koloma (gemeente Ratoma, Conakry) woonde. Jullie geluk werd echter verstoord door (M.D.) en (L.K.), twee militairen die ook in jullie wijk, Koloma woonden. Zij wilden eveneens met (A.L.D.) trouwen. (M.D.) kreeg een koude douche toen hij haar hand

vroeg en zij antwoordde dat ze al met iemand anders zou trouwen. Hij wilde weten met wie, maar zij wilde het hem niet vertellen. Hij zou het wel te weten komen op de dag van jullie huwelijk.

Op 1 februari 2009 trouwden jullie en gingen samen wonen in Koloma. Datzelfde jaar kwam (A.L.D.) haar aanbieder (M.D.) tegen op de markt. Hij zei dat hij had gehoord dat ze was getrouwd, maar dat er niemand uit de wijk met haar zou huwen. Diegene die dat wel had gedaan zou sterven. Thuisgekomen vertelde (A.L.D.) u hierover en zei dat u onder geen beding met (M.D.) mocht praten gezien hij voor de overheid werkte. Ze vroeg zich af of het niet beter was als jullie zouden verhuizen. U wilde dit echter niet, Koloma was uw wijk en ook uw klanten woonden daar. Jullie bleven dus gewoon in Koloma wonen.

Op 5 november 2010 werd jullie zoon (I.D.) geboren.

Op 27 september 2011 organiseerde de oppositie een manifestatie in Conakry. U was lid van UFDG en nam deel aan deze betoging. Toen jullie bij Dixinn Terasse aankwamen zagen jullie de weg geblokkeerd door het leger. Het kwam tot rellen tussen de manifestanten en de militairen, de eersten gooiden met stenen, de tweeden zetten traangas in en schoten in de lucht. Op het moment dat er schoten werden gelost brak er paniek uit en rende iedereen weg.

U werd opgepakt en meegenomen naar de gendarmerie van Dixinn Terasse. U werd naar een cel gebracht en mishandeld. Daags nadien, op 28 september 2011 kwam er een militair met een bord eten naar uw cel. U reikte naar het eten en zag dat het (M.D.) was, de aanbieder van uw vrouw (A.L.D.). Hij zei: "Ah, dat komt goed uit. Jij bent hier. Ik zal heel goed voor jou zorgen.", en gooide uw eten op de grond. Vervolgens mishandelde hij u. Hij sneed uw broek kapot en zei dat hij uw penis zou afknippen, hij sloeg en schopte u. Toen u op de grond lag ging hij bovenop u staan en vertrok toen. U bleef in deze cel tot 30 september 2011, daarna werd u overgebracht naar de Sûreté.

Aangekomen in de Sûreté, werd u gedwongen een papier te ondertekenen. U hebt geen idee wat er op het papier stond. Daarna namen ze uw foto, en brachten u naar een cel. Daar bleef u meer dan vier maanden.

In februari 2012 werd u door (M.D.) en (L.K.) uit uw cel gehaald. Ze wilden u een document laten ondertekenen. Opnieuw hebt u geen idee van de inhoud ervan. U weigerde te tekenen en werd mishandeld: ze sloegen en schopten u, (M.D.) sloeg op uw hoofd met zijn portefeuille en knipte uw haar af. Ze goten ook afwisselend warm en koud water op u. Daarna brachten ze u terug naar de cel, waar u opnieuw vier maanden bleef.

In juni 2012 haalden (M.D.) en (L.K.) u opnieuw uit de cel om het document te ondertekenen. (M.D.) scheerde met een scheermesje uw wenkbrauwen af en dwong u te tekenen. Uiteindelijk deed u wat hij vroeg. Daarna werd u terug naar de cel gebracht, waar u drie maanden bleef.

Op een dag in september 2012 was u buiten om te luchten. Toen kwam u (S.C.) tegen, iemand uit uw wijk die soldaat is en in de Sûreté werkt. Hij zei: "Hé, Ibrahima, wat doe jij hier? Ik heb je heel lang niet gezien! Waarom werd jij naar hier gebracht?". U legde hem alles uit en hij beloofde u te helpen. Hij nam contact op met uw oom, die al die tijd had gedacht dat u dood was.

Opnieuw twee maanden later, in november 2012, kwam (S.C.) naar uw cel en zei dat u zich geen zorgen moest maken, dat hij met uw oom had gesproken en iets zou regelen.

De volgende maand, in december 2012, fluisterde één van de bewakers u tijdens het eten in het oor dat u die nacht zou ontsnappen en dat hij de deur van uw cel dus niet op slot zou doen. Op 21 december kwam die bewaker 's nachts naar uw cel met een zaklamp. Hij had een uniform bij dat u moest aantrekken en u volgde hem de gevangenis uit. Daar stond uw oom u met de auto op te wachten. De bewaker kreeg een enveloppe met geld van uw oom en zei dat u wel moest verdwijnen, want dat hij in de problemen zou komen als u opnieuw werd opgepakt. Hij zei ook dat u op 27 december voor de rechter zou moeten komen en zeker veroordeeld zou worden. Hij zei ook nog dat (M.D.) en (L.K.) alles aan het doen waren opdat u vermoord zou worden. Daarom moest u weg.

Vervolgens bracht uw oom u naar een vriend van hem in Soloprime waar u enkele dagen ondergedoken bleef. Op 25 december 2012 kwam hij u ophalen en bracht u naar de luchthaven waar u de smokkelaar diende te volgen en op het vliegtuig stapte. Al die tijd mocht u geen vragen stellen. Pas toen u in het Noordstation in Brussel aankwam wist u dat men u naar België had gestuurd, waar u vervolgens dan asiel aanvraagde.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vermoord door (M.D.) en (L.K.).

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, reisweg en asielrelaas.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in uw land op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit, van uw reisweg en van de door u ingeroepen feiten.

Nochtans verklaart u dat u wel in het bezit was van een Guineese identiteitskaart, paspoort, lidkaart en attest van UFDG. Uw identiteitskaart, lidkaart en attest zouden in uw portefeuille gezeten hebben toen u werd gearresteerd, uw paspoort zou bij uw oom gelegen hebben. U geeft aan dat men u een duplicaat van uw lidkaart en attest zou opsturen, al kunt u niet zeggen wanneer (CGVS p.5). Er werd u vijf dagen de tijd gegeven om de documenten alsnog neer te leggen op het CGVS, maar dit deed u niet. U kwam aan in België op 26 december 2012 en werd opgeroepen voor gehoor op 14 mei 2014, u was op dat moment dus al bijna anderhalf jaar in België. Er kan dan ook worden gesteld dat u ruim de tijd had om documenten uit uw thuisland te laten overkomen.

Meer in detail gevraagd naar het attest van UFDG dat u zou hebben gehad blijven uw verklaringen vaag en oppervlakkig (CGVS p.10). U zegt dat het attest moest aantonen dat u lid was van UFDG. Erop gewezen dat dit toch de functie van uw lidkaart is antwoordt u opnieuw dat het attest bewijst dat je lid bent van UFDG. U kunt niet aangeven wat het verschil is tussen de lidkaart en het attest. U kunt enkel aangeven dat het logo en de naam van de partij erop staan, en de handtekening van (F.O.). Verder kunt u niet zeggen wat er dan precies op dat attest stond, want dat hebt u niet allemaal gelezen.

Wat betreft uw paspoort verklaart u dat dit bij uw oom lag maar dat hij u zei dat hij het kwijt was (CGVS p.5). U weet niet wat er met dat paspoort is gebeurd, noch hoe het komt dat uw oom een dergelijk belangrijk document gewoon kwijt zou raken (CGVS p.11). U kunt daarenboven ook niet duidelijk aangeven waarom u eigenlijk een paspoort had. Aanvankelijk zegt u dat het hebben van een paspoort verplicht is in Guinee (CGVS p.5). Erop gewezen dat een identiteitskaart verplicht is maar een paspoort niet, corrigeert u en zegt dat dat klopt maar dat men eveneens een paspoort kan aanvragen om te reizen (CGVS p.5). Gevraagd naar waarom u een paspoort had gezien u niet reisde (CGVS p.3) antwoordt u dat u een paspoort aanvraag 'voor het geval dat' (CGVS p.5).

Wat betreft uw reisweg zegt u helemaal niets te weten. U weet niets over de smokkelaar, behalve zijn bijnaam. U weet niet welke naam en foto er in het paspoort stonden dat u hebt gebruikt. U weet niet met welke maatschappij u hebt gevlogen, noch of u tussenstops hebt gemaakt. U weet niet hoeveel uw oom betaald zou hebben voor uw reis, noch hebt u hem dat ooit gevraagd (CGVS p.5). U volgde gewoon uw oom en de smokkelaar, u stelde geen vragen. U wist niet wat er met u zou gebeuren, noch waar u naartoe zou gaan. Pas bij aankomst in het Noordstation in Brussel wist u dat u in België was (CGVS p.8). Dit is allemaal weinig aannemelijk.

Al deze verklaringen tasten uw algemene geloofwaardigheid aan die nochtans belangrijk is bij de overweging of het voordeel van de twijfel kan worden toegekend voor wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielaanvraag betreft resten er slechts uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

U verklaart dat u werd gearresteerd tijdens een manifestatie van de oppositie op 27 september 2011 (CGVS p.6).

De informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier (SRB Guinee – Manifestation de l'opposition à Conakry le 27 septembre 2011) bevestigt dat er op die dag een grote manifestatie plaats vond, georganiseerd door de politieke oppositie. Deze manifestatie viel min of meer samen met de publieke herdenking van het bloedbad dat werd aangericht op 28 september 2009, wat sowieso al voor een gespannen sfeer in de stad zorgde de dagen voordien. De manifestatie ontaarde in rellen tussen de politie en gendarmerie en de betogers, met drie doden, tientallen gewonden en honderden arrestanten als gevolg. Op woensdag 28 september 2011, daags na de manifestatie, werd op de staatstelevisie aangekondigd dat 322 verdachten beschuldigd werden van een reeks inbreuken waaronder samenscholing, vandalisme, slagen en verwondingen, etc. Deze verdachten kwamen vanaf vrijdag 30 september voor de rechtbanken van Dixinn, Mafenco en Kaloum. Hun verdediging werd opgenomen door de NGO 'Avocats sans Frontières' en verschillende andere advocaten. In afwachting van hun proces werden de beschuldigten vastgehouden in het Maison Centrale in Conakry. Een aantal van de veroordeelden werd in november en december 2011 presidentiële gratie verleend.

U verklaart dat u vijftien maanden, tot 21 december 2012, in de gevangenis zat (CGVS p.6-7) zonder dat u van iets beschuldigd werd, een proces kreeg of voor de rechter kwam (CGVS p.9). Dit alles omdat (M.D.) en (L.K.) het op u hadden gemunt (CGVS p.6-7; p.10).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) met geen woord hebt gerept over deze twee mannen die u het leven zuur zouden hebben gemaakt. Hiernaar gevraagd zegt u louter dat u geen details mocht vertellen (CGVS p.9). Dit kan echter bezwaarlijk gezien worden als een detail. U geeft zelf aan dat uw situatie verschilde van die van de andere arrestanten op 27 september 2011 omdat (M.D.) en (L.K.) achter u aan zaten (CGVS p.10). U begint uw vrij relaas bij het CGVS met te zeggen dat uw problemen begonnen met (M.D.) en (L.K.)

(CGVS p.6). Het is dan ook opmerkelijk dat u dit 'detail' zou nalaten te vermelden bij de DVZ. Het betreft hier een belangrijk element binnen uw asielrelaas en er mag dan ook worden aangenomen dat u dit zou hebben vermeld. Het tegendeel ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Verder valt ook op dat u bijzonder weinig weet te vertellen over deze (M.D.) en (L.K.). U weet dat ze soldaat zijn (CGVS p.6; p.9) en in uw wijk wonen (CGVS p.9). (M.D.) zou in de gendarmerie van Dixinn Terrasse werken, (L.K.) in die van Hamdallaye. Dit hoorde u van uw echtgenote (CGVS p.9). U weet echter niet welke graad ze hebben (CGVS p.9), hoe lang ze al bij het leger zitten of hoe oud ze zijn (CGVS p.10). U zegt zelf dat u niets over hen weet en nooit naar hen hebt geïnformeerd, u kende hen enkel van zien (CGVS p.10). U weet niet precies wanneer uw echtgenote voor het eerst werd aangesproken door (M.D.), die u met de dood bedreigde, maar het zou tijdens de droge periode van 2009 geweest zijn (CGVS p.6). Tussen 2009 en 2011 zou uw echtgenote (M.D.) verschillende keren zijn tegen gekomen op de markt, en elke keer bedreigde hij u met de dood (CGVS p.8). Uw echtgenote stelde zelfs voor om te verhuizen, omdat ze zo bang was dat er iets met u zou gebeuren (CGVS p.7). In deze situatie is het weinig geloofwaardig dat u over een periode van twee jaar nauwelijks geïnformeerd zou hebben daar deze twee mannen, zeker gezien ze in uw eigen wijk woonden en het dus niet moeilijk moet zijn geweest meer over hen te weten te komen.

Verder is het opmerkelijk dat ze steeds uw vrouw zouden hebben aangesproken op de markt, u met de dood bedreigden maar dat u zelf nooit contact met zou hebben gehad (CGVS p.8-9). Gevraagd naar of u tussen 2009 en 2011 problemen had met (M.D.) en (L.K.) antwoordt u dat ze enkel contact met uw echtgenote hadden maar niet met u (CGVS p.8). Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat de doodsbedreigingen serieus dienden te worden genomen, als ze u over een periode van twee jaar niet een keer hebben opgezocht.

Bovendien kwam u ook in de gevangenis opmerkelijk weinig in contact met (M.D.) en (L.K.). (M.D.) kwam op 28 september 2011 naar uw cel in de gendarmerie van Dixinn Terrasse. Meer dan vier maanden later, in februari 2012 kwamen (M.D.) en (L.K.) u opzoeken in de Sûreté. Dit deden ze nogmaals in juni 2014, opnieuw vier maanden later (CGVS p.6-7). Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat deze mannen u werkelijk naar het leven stonden en u in de gevangenis hielden, zoals u beweert (CGVS p.6-7, p.8, p.9, p.10), als u hen in een periode van 15 maanden slechts drie keer hebt gezien.

Bovenstaande verklaringen maken het weinig aannemelijk dat (M.D.) en (L.K.) de reden zouden zijn geweest van uw 15 maanden lange gevangenschap. Het is dan ook niet duidelijk waarom u het slachtoffer zou zijn geworden van zo een lange illegale detentie, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (SRB Guinee – Manifestation de l'opposition à Conakry le 27 septembre 2011) blijkt dat de arrestanten van die 27 september 2011 wel degelijk op processen, juridische bijstand en eventueel zelfs presidentiële gratie konden rekenen. U haalt hier zelf ook geen plausible verklaring voor aan, u zegt louter: "Mijn situatie was anders, (M.D.) en (L.K.) zaten achter mij." (CGVS p.10). Deze verklaring is echter niet afdoende.

U geeft dus aan dat u op geen enkel moment officieel beschuldigd werd, een proces kreeg of voor de rechter moest verschijnen (CGVS p.9). Er werd eveneens geen enkele poging ondernomen om u vrij te krijgen via legale weg (CGVS p.10). U beweert dat dit komt omdat uw omgeving niet wist dat u in de gevangenis zat. Familie, vrienden en kennissen zouden al die tijd hebben gedacht dat u dood was (CGVS p.7; p.10).

Ook dit is weinig aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (SRB Guinee – Manifestation de l'opposition à Conakry le 27 septembre 2011) blijkt dat op 27 september 2011 werden meer dan 300 mensen werden gearresteerd en opgesloten in het Maison Centrale (ook wel Sûreté genoemd) van Conakry. Er werden uitzonderlijke veiligheidsmaatregelen genomen, de gevangenis werd rondom rond bewaakt door gewapende mannen en uit het zicht gehouden. Ook in de media werd uitgebreid bericht over de gevolgen van de manifestatie, de doden werden met naam en toenaam genoemd en in oktober werd een herdenkingsplechtigheid voor hen georganiseerd. Het is dan ook niet duidelijk waarom uw omgeving zou denken dat u was omgekomen, terwijl uw naam klaarblijkelijk nergens werd genoemd. U zegt dat uw oom in alle commissariaten en gendarmeries naar u op zoek ging, maar niet in de Sûreté (CGVS p.9), waar alle arrestanten werden opgesloten en hij u wel degelijk had kunnen vinden. Het is geenszins duidelijk waarom uw familie niet intensiever naar u op zoek zou gaan, gezien ze noch een bericht over uw dood ontvingen, noch uw lijk konden begraven. Het is niet aannemelijk dat zij er zomaar vanuit zouden gaan dat u dood was en ze daarom niets zouden ondernemen, zonder enige aanwijzing of bewijs hieromtrent.

Ook nadat (S.C.) u in september 2014 ontdekte in de Sûreté (CGSV p.7) en uw familie dus wist dat u nog leefde, ondernamen ze trouwens geen enkele poging om u vrij te krijgen via legale weg (CGVS p.10). U bleef daarna nog drie maanden in de gevangenis alvorens u ontsnapte, en al die tijd contacteerde uw familie noch een advocaat, noch een mensenrechtenorganisatie, noch UFDG zelf (CGVS p.10).

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, aannemelijk heeft gemaakt. U kunt doorheen uw verklaringen niet aannemelijk maken dat er enige reden zou zijn waarom u illegaal zou zijn vastgehouden, noch waarom uw familie geen enkele poging zou hebben ondernomen om u vrij te krijgen. U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofd een gegronde vrees zou bestaan ten opzichte van (M.D.) en (L.K.), zoals u zelf aanhaalt (CGVS p.11). Er wordt aldus niet geoordeeld dat u risico zou lopen in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie of van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"[...]

Verzoeker bevestigt dat hij geen documenten heeft maar behoudt zich het recht voor om deze alsnog voor te leggen, mocht hij enig nuttig document en/of duplicaat kunnen bekomen gedurende de procedure;

Uiteraard is het niet verwonderlijk dat hij gelet op de omstandigheden van zijn vlucht uit de gevangenis en uit het land, op dat ogenblik niets heeft meegebracht;

Ook sedert hij in België is, verloopt het contact moeilijk zodat hij nog niet in staat is gebleken het nodige te doen; nu hij echter het belang van deze documenten pas goed realiseert, zal hij nog bijkomende inspanningen leveren.

[...]

Verzoeker bevestigt dat zijn situatie inderdaad verschilde van die van de andere politieke arrestanten omdat zijn twee rivalen (M.D.) en (L.K.) het op hem gemunt hadden; dat er wat hem betreft dus niet zozeer politieke overwegingen meespeelden maar persoonlijke emotionele motieven en dat deze twee rivalen in de situatie van rechteloosheid hun gang konden gaan met verzoeker, die ook thans nog steeds in eerste instantie de represailles van deze personen vreest en pas achteraf ook de autoriteiten, die nu bovendien ook op de hoogte zijn van zijn ontsnapping wat op zich natuurlijk ook tot bijkomende vervolging zal leiden; tenslotte kan ook de persoon die hem geholpen heeft, hem in geval van terugkeer bijkomende problemen bezorgen;

Dat verzoeker bij zijn eerste gehoor op DVZ weinig details gaf ivm de persoonlijke situatie en de emotionele kant van zijn asielverhaal mag niet verbazen omdat men daar verzocht wordt het kort te houden, en de omstandigheden in hun geheel niet van aard zijn om zich in vertrouwen uit te spreken over privé aangelegenheden.

[...]

Verzoeker kan het niet eens zijn met deze beoordeling;

Verzoeker kende deze (M.D.) niet en het was inderdaad zijn vrouw die hem verschillende keren tegenkwam; één keer zag verzoeker hem wel van ver, toen zijn vrouw hem waarschuwde en hem zei om zich uit de voeten te maken;

Dat ze hem bedreigden maar hem nog niet opzochten is niet zo ongeloofwaardig aangezien ze hem uiteraard niet op klaarlichte dag zouden ombrengen; het feit is dat zij hem wel viseerden en bij de gelegenheid die zich later voordeed, toen hij gevangen genomen werd, hun gang konden gaan. Dit is althans hoe verzoeker het inschat.

[...]

Verzoeker kan alleen maar voor zichzelf spreken en bevestigt dat het lot van mensen die behoren tot de Peul etnie er nog steeds zeer slecht voorstaat; het feit dat bepaalde personen wel een proces kregen en dat allerlei organisaties zich hun lot hebben aangetrokken, weegt niet op tegen het feit dat een onbekend cijfer van personen eveneens spoorloos verdwenen zijn waarbij niets gekend is over hun lot; verzoeker stelt dat zijn situatie uiteraard apart was, maar dat dit soort toestanden wel legio zijn en dat niet alle gevangenen geregistreerd zijn, zodat de deur openstaat voor willekeur en straffeloosheid waarbij allerlei afrekeningen ongestraft kunnen plaatsvinden.

[...]

Verzoeker is het niet eens met dit besluit; zoals hij voorhoudt worden Peul nog steeds ernstig gediscrimineerd en dit in alle straffeloosheid; daarom vreest hij terug te moeten naar zijn land van herkomst."

2.1.2. Met een gewone brief van 30 oktober 2014 brengt verzoeker de volgende stukken bij een kopie van zijn lidkaart van UFDG Benelux, een "attestation de témoignage" van de federale secretaris van UFDG Conakry van 23 juni 2014 en een "attestation" van de vicepresident van UFDG Conakry van 19 juni 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De door verzoeker bijgebrachte stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 7) werden aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten op 30 oktober 2014. Omtrent deze stukken dient te worden opgemerkt dat indien wegens de voorlegging van nieuwe gegevens de heropening der debatten zou moeten worden bevolen, een nieuwe rechtsdag moet worden vastgesteld en de tegenpartij in de gelegenheid moet worden gesteld de voorgebrachte nieuwe gegevens te onderzoeken en hieromtrent standpunt in te nemen. Dergelijke vertraging valt niet te verenigen met de door de wetgever gewilde snelle afhandeling van de asioldossiers. De wetgever heeft niet alleen de behandelingstermijn heel kort gehouden, doch heeft tevens gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de door de Raad vastgestelde rechtsdag worden aangebracht. Eén en ander leidt tot het besluit dat de Raad de wil van de wetgever zou miskennen wanneer hij de debatten zou heropenen om reden dat de asielzoeker tijdens het beraad nieuwe gegevens heeft ontdekt. De door verzoeker bijgebrachte extra stukken werden aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten. Dit klemt des te meer aangezien verzoeker in persoon ter terechtzitting aanwezig was en geen melding maakte van het bijbrengen van deze stukken. Derhalve worden deze stukken, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking genomen.

2.3.2. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij geen enkel bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van zijn identiteit, reisweg en de ingeroepen feiten, (ii) de door hem beschreven gevolgen van zijn arrestatie wegens deelname aan een betoging op 27 september 2011 in Conakry niet in overeenstemming zijn met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie') en verzoeker hiervoor geen aannemelijke verklaring kan geven, (iii) verzoeker bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van (M.S.) en (L.K.), (iv) het niet aannemelijk is dat (M.S.) en (L.K.) voor zijn arrestatie enkel contact hadden met zijn echtgenote, en (v) zijn familie en vrienden aannamen dat hij dood was sinds zijn arrestatie en verder geen afdoende

inspanningen leverden om verzoeker te vinden of, eens hij gevonden was, hem op een legale manier vrij te krijgen.

Waar verzoeker stelt *“het feit dat bepaalde personen wel een proces kregen en dat allerlei organisaties zich hun lot hebben aangetrokken, weegt niet op tegen het feit dat een onbekend cijfer van personen eveneens spoorloos verdwenen zijn waarbij niets gekend is over hun lot”*, dient opgemerkt dat hij ter staving van deze stelling geen enkel stuk bijbrengt, zodat het niet meer is dan een blote bewering, die niet aantoonbaar dat verweerders informatie in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) onjuist of achterhaald is, laat staan dat de motieven van de bestreden beslissing erdoor weerlegd worden.

De vaststelling dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van (M.S.) en (L.K.), is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante gebeurtenissen als de rivaliteit met (M.D.) en (L.K.) hierin zou hebben vermeld, zeker aangezien deze rivaliteit naderhand de reden bleek van de mishandeling in detentie van verzoeker door (M.D.). Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers.

De voormelde pertinente vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op de overtollige motieven kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder stelt de bestreden beslissing terecht: *“In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.*

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).” Verzoeker voert immers geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze vaststellingen, zodat zij als vaststaand beschouwd worden.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS